

Sandoyingar í øðini! Kelduskattaskipanin virkar ikki nóg væl — Sands kommuna fær ikki pening hon eigur

— Hetta kunnu vit ikki góðtaka, sigur
Jákup Birgir Mohr, bygðaráðsformaður á
Sandi. Sosialurin hevur tosað við hann

Hann sigur:

— Nú hevur landsstýrið reypað so dúgliga av, at kelduskatturin vikar so ómetaliga væl. Tað er møguligt, at hann ger tað í hevdsstaðnum. Men úti í øðrum kommunum ger hann tað ikki.

Kommunurnar plaga at fáa sínar skattapengar nøkunnunda til tíðina frá Gjaldstovu. Tað er hildið uppat nú. Vit hava onga krónu fingið síðani í mars mánað. Tá fingið vit teir pengarnar, sum vit skuldu hava í desember.

Pengar í juni

Bákup Birgir Mohr visir á, at Gjaldstovan nú hevur latið teir vita, at tey, sum hava ábyrgdina av hesum, eru sjúk, og tey, sum eru í arbeiði, royna sitt besta. Men at vit kunnu ikki vænta pengar fyrr enn í juni mánaða. Tað haldi eg er ómetaliga vánaligt. Ti kommunurnar kunnu ikki liva við ongar pengar at fáa.

Torbjørn Poulsen, figgjarmálaráðharri kann saktans reypa av, at hann hevur nógvar pengar, tá hann liggur inni við pengunum, sum hini skulu brúka at gjalda fyri.

Svara hvørjum sítt

Og Jákup Birgir Mohr sigur viðari: — Eg veit ikki, um hatta er figgjarpolitikkurin hjá gamla sjálvstýrinum: at krevja pengar inn hjá øðrum og ikki senda teir viðari! Men vit onnur hava roynt at livað eftir einum figgjarpolitikki, har ein svarar hvørjum sítt og roynir so vítt gjørligt at gjalda til tíðina.

Tað er so kanska ikki ætlanin hjá teimum, sum ráða fyri figgjarpolitikkinum í lotuni. Einasti møguleiki kommunurnar síðani hava er at fara til bankan og biðja um møguleika at yvirtrykkja. Tað kostar so eini 16—17%. Og hvør skal so gjalda tað? Landsstýrið rindar tað helst ikki.

— Hvør hevur ábyrgdina av hesum óskilinum?

— Tað er fyrst og fremst Torbjørn Poulsen, figgjarmálaráðharri.

— Hvussu stendur so til peningaliga hjá Sands Kommunu?

— Vit hava lagt eitt budget. Tað hevur samsvarað væl við gongdina. Vit hava ongantið verið afturúti við at gjalda rokningar. So vítt eg dugi at siggja nú, so skyldar Gjaldstovan Sands kommunu 1,5 mill. kr. Hesin peningur skal brúkast til at gjalda tær fæstu útreiðslurnar, rentur og avdráttir og annars tey arbeiði, sum eru í gongd.

Tá vit settu arbeiðini í gongd, so roknaðu vit við,

at tað sum Gjaldstovan hevur at avgreiða, verður avgreitt til tíðina. Ti Gjaldstovan er hjartað í føroyskum figgjarpolitikki. Virkar hon ikki, so virkar einki.

— Og hon virkar ikki?

— Nei, tað ger hon ikki. Og tey stakkals fólkinu, sum arbeiða har, standa heilt hjálparleys, ti kelduskattaskipanin er ikki nóg væl tilrættaløgd. Programminu, sum pengarnir skulu koyrast út aftur uppá, eru ikki gjørd, og uppgærd yvir inngoldna skattin, hvussu nóg hvør eigur o.s.f. er als ikki klárt.

Jan

Skeið fyri ferðaleiðarar hotelfólk o.o.

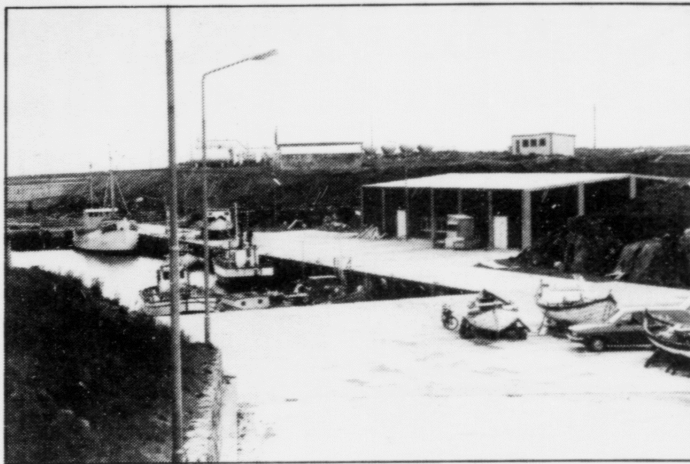
Í døgnum 15.-17. mai 1984 hevur skeið fyri ferðaleiðarar, hotelfólk, busseigarar og -førarar verið hildið á Føroya Handilsskúla.

Luttakararnir, einir 50 í tali, eru fólk, sum starvast innan ferðafólkaíðnaðin í Føroyum, eitt nú á Hotel Føroyum, Hotel Hafnia, Ferðamannastovuni, Smyril Line, DFDS, Flogfelag Føroya, Toru Tourist Traffic, Frimerkjadeild Postverks Føroya, busseigarar, bussførarar hjá Bussleiðini í Havn, hjá Toru Tourist og øðrum, ferðaleiðarar og onnur.

Á skeiðnum, sum hevur verið skipað við fyrilestrum, tjakki og bólkáarbeiði, hevur dentur verið lagdur á bæði almenn viðurskipti í sambandi við ferðafólkaíðnað, eitt nú útsjón og framferð, og tey serligu viðurskipti, sum ferðaleiðarar, hotelfólk og bussførarar arbeiða við. (sjí hæløgdu skrá).

Sámal Bláhamar, stjóri á Tora Tourist, hevur tikið stig til skeiðið, sum Føroya landsstýri hevur játtað at stuðla. Føroya Handilsskúli hevur latið hølir, og Tórshavnar býráð hevur stuðla soleiðis, at bussførararnir hjá Bussleiðini hava kunnað tikið lut.

Skeiðleiðari hevur verið Jørgin Gunnarsson, og skeiðleiðarar hava verið Ingigerð á Trøðni, Hanna Jøkladal, Susan Skaaning, Mogens Rasmussen og onnur.



Framhald av síðu 3

slikum skemdargerðum.

Eg kenni ikki Óla Jákup Rólandson nóg, men havi møtt honum á nokrum tíðindafundum. Hann fyrikemur mær at vera sera vinarligur og fryntligur. Nú liggur tað kanska mær fyrri at vera í so góðtrúgvinnu, tá talan er um at meta um onnur menniskju. Ti eg trúgvi vissuliga uppá tað góða í okkum. At tað finst. Tað ræður bert um at vekja tað og finna tað.

Ti spyrji eg meg sjálván, hvussu tað ber til, at ein persónur sum Óla Jákup Rólandson kann fáa seg til at leita til Kirkjubøar og penta saman nakrar óreingjandi og útspillandi myndir. Man lyndi hansara vera so! Eg loyvi mær at ivast í ti.

Tað má vera okkurt, sum er komið inn á hann uttanifr. Onkur, sum hevur ávirkað hann. Okkurt, sum hevur sett seg í undirbevistheitina, at tað kemur fram av og á, sum einfannar Dr. Jeckyll og Mr. Hyde.

Tá eg nú hugsi eitt sindur víðari, uppdagi eg, at Óla Jákup Rólandson hevur arbeitt sera nóg saman við Óla Breckmann, ið nú umboðar alt Føroya land á danatingi. Óli Breckmann, sum ber orð fyri ikki at spara nakran, sum ikki samsvarar við hansara egnu hugsan, hevur sum so »lært« tann unga Óla J. Rólandson kynstur síni. Harafrat er Ó. J. R. helst vorðin so mikið ávirkaður av Óla Breckmann, at hann hugsar og ger, sum Óli Breckmann vildi gjørt. Óli Breckmann letur so Óla J. Rólandson gera skitna arbeiðið — sum at fara til Kirkjubøar.

Saman hava teir báðir rokkið fleiri mál, eitt nú hevur skrivning teirra í Dagblaðnum, sambært Hákon Djurhuus, fyrrverandi formann í Fólkaflakkinum, gjørt, at fólkaflakkurin er vorðin so stórur, sum hann er.

Skrivningin hevur síðani

fingið Óla í fólkatingið. Eg fari at seta spurningin: »Skal slika myndafrásøgn sum henda og tær sum fara at koma aftrat, vera grundarlagið undir tí sigursferð, sum Óli Breckmann nú er á, og har møguliga lögmannssessurin í Tinganesi er veruliga aðalmálið.

Er tað slikt skrivning, sum Hákon Djurhuus m.a. sipaði til, sum hevur vunnið fólkaflakkinum teir stóru sigrar. Um so er, ja, tá fari eg at biðja lesaran meta um sjálvur, hvat tað eru fyri fólk, sum stuðla fyrri tað fyrsta Dagblaðið, harnæst Óla Breckmann og fyrri tað triðja Fólkaflakkin!

Henda grein er ikki ætlað sum eitt politiskt álop. Hon er ein lýsing av teimum ómenniskjansligu eginleikunum, sum koma til sjónar í teksti og í myndum í Dagblaðnum.

Hvør vil og hvør kann visa aftur, at tað er okkurt heilt galið, tá ein blaðstjórnarfulltrúi fer til Kirkjubøar fyrri at avmynda óhumsku og so sjálvur tveita sína egnu óhumsku í bygðini! Hugsið tykkum, um teir mongu turistarnir, sum hvørt ár koma til Kirkjubøar, bóru seg soleiðis at.

Og tað mugu tit heldur ikki gloyma, at Kirkjubøar er rekapláss. Har endar alt tað burturkast sum verður tveitt á sjógv aðrastaðni. So ein stóran part av tíðini eru fólk í Kirkjubøar noydd til at rudda alt hatta burturkastið m.a. fyrri at tað kann siggja vakurt út hjá teimum mongu ferðafólkunum, sum koma til landið. Ja, dagin eftir grindina í Havn, rak ein hálvur grindahvalur upp á land í Kirkjubøar. Tað mugu fólk har á staðnum beina fyrri.

Til tín Óla Jákup Rólandson vil eg bert siga! Tað er gott, at vit hava pressufrelsi í Føroyum. Men misbrúka vit tað, er tað einki vert. Tann, sum skrivur blaðið hevur óbeinleis stórt

vald. Óli Breckmann hevur vist, at ein beinleis kann fáa stórt vald við tí.

Men tað fylgir ábyrgd við at skriva eitt blað. Ein ábyrgd, sum byggir á virðing fyrri øðrum.

Eg loyvi mær at ivast í, um Óla Jákup Rólandson kennir hesa ábyrgd, nú aftaná hesa frásøgnina úr Kirkubø. Hon avdúkar hann. Hon avdúkar eisini Óla Breckmann, ti hetta eru metodurnar hann brúkar til at vinna sær vald.

Nevniliga at sáa split millum manna. Heldur áttu vit at havt virðing fyrri hvørjum øðrum soleiðis, at eitt av grundarløgnum undir menning á hesi jørð — álit — var við til at gera land okkara til eitt enn betri land at búgva í.

Vón mín er, at øll tey ungu, sum so dyggiliga tykjast hava valt Óla Breckmann, leggja sær »Myndirnar í Kirkjubø« í geyma og spyrja seg sjálvi: »Er hetta leiðin at verja fólkaræðið, er hetta tann Óli og tað Dagblað, sum vit hevdu hugsað okkum at verja?«

Helst er tað onkur, sum heldur, at ein slikt myndafrásøgn er eindømi. Hatta var tilvildin, sum gjørdi tað. Her vil eg bert visa til greinir og myndir av líkandi slag í Dagblaðnum. Einaferð vóru tað fólk í Tjørnuvík, sum stóðu fyrri skotum. Hesaferð vóru tað fólk í Kirkjubø. Hvørji verða tey næstu? Og hvør vil avsanna, at her ikki er ein linja, sum miðvist verður arbeitt eftir. Og alt er fostrað av Óla Breckmann og alt til at fremja hansara einoygdu og rúskendu valdsgjyrd.

Ti antin er tú samdur við Óla B. ella ikki, so vikast ikki tann sannroynd, at skrivning hansara hevur sáðað split, mistreysti og skaft vanvirðing millum manna. Soleiðis byggja vit ikki land.

Jan Müller, blaðmaður